

Jméno a příjmení studenta: BcA. Kateřina ORLÍKOVÁ
Studijní program: N 8206 Výtvarná umění
Obor/ateliér: Multimedia a design – Grafický design
Forma studia: Prezenční
Akad. rok: 2011/2012

Název práce: Archiv
Vedoucí práce: MgA. Adéla Svobodová

Teoretická část diplomové práce Kateřiny Orlikové je úzce propojená s její praktickou prací. Je to důležitý moment, který jsem od začátku na jejím přístupu oceňovala. Teoretická práce, zabývající se tématem archivu, zde slouží jako výchozí materiál, utřídění myšlenek a soubor teoretických a praktických přístupů k tématu archivu tak, aby si na jejím základě Katka sama zvolila co nejpřesnější postup pro svou vlastní práci. Příklady z umělecké praxe pak ukazují, jak se forma archivu a práce s ním prolíná se současnou uměleckou a designérskou praxí. Představuje v ní projekty umělců designérů, které jsou pro ni inspirací.

U práce s archivem jde často o co možná nejpřesnější analýzu a utřídění materiálu. Systém, který je na pohled jednoduchý a jasný, je téměř vždy tím, který vznikl nejdéle a nejpečlivěji. To je i případ praktické práce Katky Orlikové, nazvané Chotěboř. Přesnou strukturu a východiska práce vám jistě popíše ve své obhajobě sama autorka. Já jen mohla sledovat vývojová stadia, kterými prošla teoretická práce i praktická, než se usadily v jednoduchosti a jasné formě, kterou před sebou vidíte.

Téma diplomové práce, řazení fotografií, jejich formáty až po pečlivě vybraný font a papír, to vše má svou přesnou vnitřní logiku. Nic není navíc, ale zároveň nic nechybí. Před sebou vidíte obrazovou kroniku časového výseku města Chotěboř, mohla by to ale být kronika jakéhokoliv jiného maloměsta a pravděpodobně by vypadala velmi podobně. Téma jako takové, archivní zpracování místa, ze kterého autorka pochází, je jejím vlastním osobním tématem, které by obstálo i jako téma na katedře volných umění i sociologii. Jako grafická designérka se však rozhodla sebranné fotografie prezentovat formou knihy a instalace na stěně. Trefný název 10.000 odkazuje k počtu obyvatel města Chotěboř a zároveň posloužil jako limit pro množství představovaných fotografií. Najít tuto hranici bylo pro projekt, který by se dal lehce rozpustit v nepřeborném množství archivního materiálu (ať už z internetového prostředí nebo analogového archivu města Chotěboř) zásadní. Kateřina prošla archiv Chotěboře, nafotografovala městské kroniky, nakonec ale dokázala tomuto lákadlu odolat a zaměřit se pouze na materiál, stažený z internetu. Otázkou i bylo, jak do práce promítnout napětí mezi archivem obecným a soukromým. Ačkoliv je veškerý použitý materiál veřejně dostupný, přecijen má člověk občas při jeho prohlížení pocit, že vstupuje příliš do soukromí druhých lidí. Každý máme tuto hranici zvědavosti někde jinde a díky malým lupám, jak v knize (kde lupa vtipně slouží i jako záložka), tak na stěně, si ji může divák určit sám.

Představovaná kniha, jak jsem ji měla možnost vidět je dotažená po všech stránkách, obsahu i grafické úpravě. Nápis Chotěboř na bloku knihy vás při prohlížení fotografií neustále příjemně ujišťuje, kde se obsah odehrává. Červenobílá obálka pak odkazuje k městskému znaku. Vyznění instalace na stěně je závislé na místě, kde je projekt prezentovaný. Je škoda, že nevyšlo zajistit instalaci diplomové práce v čistém galerijním prostředí, kde by celý projekt fungoval nejlépe.

Analytické myšlení Kateřiny Orlikové, které se promítlo v pečlivých přípravách diplomové práce a v průběhu našich diskuzí, je mi blízké a jsem ráda, že jsem u vzniku její diplomové práce mohla být. Navrhuji práci hodnotit A – výborně.

V úplném závěru bych se Katky ráda zeptala, jak se díky diplomové práci změnil její vztah k Chotěboři?

Návrh klasifikace: A

V Praze dne 6. června 2012

podpis vedoucího práce